

Første Næstformand (Veistrup): Sagen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (A. P. Hansen): Som ærede Medlemmer vil se af den omdelte Betænkning, har Udvalget afholdt et Møde og haft et Samraad med Ministeren for Landbrug og Fiskeri. Udvalget har delt sig i et Flertal og to Mindretal. Paa Flertallets Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Hauch: Som det fremgaar af den omdelte Betænkning, er det desværre ikke lykkedes at naa til en Overenskomst om Lovforslaget. Det viste sig under Forhandlingerne, at de Synspunkter, som har været fremme under de mange tidligere Forhandlinger, var raadende endnu, og naar det var Tilfældet, maatte det siges, at der forelaa ingen Muligheder for en Overenskomst.

Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, har stillet Forslag om en ændret Affattelse af Lovforslaget. Vort Ændringsforslag indeholder 4 Paragraffer.

I den første Paragraf fastholder vi det Standpunkt, som har været Venstres hele Tiden: Opretholdelse af Kursen 22,40 for Sterling.

I § 2 giver man Udtryk for, at saadanne Forhold kan komme til at foreligge — lad os haabe, det ikke sker —, at man ikke vil være i Stand til at fastholde den nævnte Afregningskurs. Der kan derfor ske Ændringer heri, naar Salgskursen for Dollar i London i et Tidsrum af 6 paa hinanden følgende Uger har ligget under 4 Dollars for et Pund Sterling. Det er den ene Forudsætning. Den anden hermed sammenhørende Forudsætning er, at en uændret Fastholdelse af det i § 1 fastsatte Afregningsforhold for Sterling og andre effektivt noterede Valutakurser maatte vise sig at medføre begrundet Fare for Opretholdelse af et stabilt Pengevæsen og et sundt Prisniveau. Det er altsaa ikke alene den ene Forudsætning, der skal være til Stede, men det er dem begge. Der har vist hersket nogen Uklarhed paa dette Punkt, navnlig i Gaar Aftes under Behandlingen i Folketinget, men jeg synes, at det her staaar ganske klart, at det er disse to sammenhørende Forud-

sætninger, der skal være opfyldt, hvis der skal kunne foretages nogen Ændring i Sterlingkursen.

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om vort Forslags § 3, fordi denne Paragraf har givet Anledning til Udtalelser, dels af den højtærede Landbrugsminister, inden vort Ændringsforslag var stillet — og det kan være naturligt nok, da Ministeren har haft det i Tankerne fra Forhandlingen i Gaar Aftes —, dels ogsaa fra anden Side. § 3 bygger paa den Tankegang, at det ikke mindst i disse Tider kan være vigtigt at fremme og billiggøre Vareforsyningen. Fra Regeringens Side, delvis ogsaa fra Det konservative Folkepartis Side, er man tilbøjelig til at hyldede den Betragtning, at man for at øge Beskæftigelsesmulighederne for den hjemlige Virksomhed skal benytte Afspærring, enten direkte eller delvis ved Importforbud, delvis ved store Toldforhøjelser. Venstre mener, at det i paa-kommende Tilfælde vil være rimeligere at søge Varetillørslerne til Landet forøget og skaffe Mulighed for Billiggørelse af dem, til Styrkelse af Produktionens Konkurrenceevne og dermed ogsaa til Gavn for Landets Forbrugere.

Hvad angaar Paastanden om, at Venstres Ændringsforslag betyder en uørt Tilskudspolitik, er der at bemærke for det første, at de foreslaaede Foranstaltninger skal kunne tjene pris-, produktions- eller beskæftigelsesmæssige Formaal, og for det andet, at der skal være Tale om Import af nødvendige Varer til Produktionens Opretholdelse. Men for det tredje er det krævet, at et saadant System skal være nøje gennemarbejdet af den Sagkundskab, der findes i Det erhvervsøkonomiske Raad, og at Retningslinierne for Systemets Praktisering skal forelægges Rigsdagen til Godkendelse. Da man formentlig kan gaa ud fra, at Erhvervenes Sagkundskab, Regering og Rigsdag ikke vil lovgive fuldstændig ud i det blaa, men vil handle under Ansvar, er de agitatriske Paastande om Faren ved Venstres § 3 uden nogen som helst saglig Berettigelse. Dette har jeg gerne villet fremføre her, fordi man, saa vidt jeg skønner af det, der foregik i Folketinget i Aftes, har svunget sig op til meget store Højder i Forbindelse med denne § 3. En nøgtern Overvejelse af Paragraffens Indhold vil imidlertid føre til, at Folk vil sige: Ja, men er det dog ikke ganske forstandigt, det, der her er anført?

Endelig skal jeg nævne, at § 4 rummer Opfyldelsen af det Krav, som Landbrugsorganisationerne har stillet under de mange vanskelige Forhandlinger om denne Sag.